

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига тужбалица

која се зове и Плач Јерemiјин

Јерусалим оплакује своју судбину

1 Како пуста лежи престоница*,
некада пуна народа!
Као удовица је она,
некада велика међу народима!
Кнегиња међу покрајинама
сада је кулчарка постала.
2 Ноћу горко плаче, сузе јој на
образима.
Од свих њених љубавника
ниједнога нема да је утеша.
Издадоше је сви њени пријатељи,
непријатељи јој постадоше.
3 После невоље и тешког рада,
Јуда оде у изгнанство.
Међу народима борави и не налази
починка.
Сви њени гонитељи стигоше је у
теснацима.
4 Тугују путеви за Кћер сионску†,
јер нико не долази на празнике.
Све капије јој опустеле,
њени свештеници јаучу,
њене девојке уцвељене, а она пуна
горчине.
5 Душмани јој постадоше господари,
њени непријатељи живе лагодно.
Јер, ГОСПОД јој донесе уцвељеност
због мноштва њених греха:
деца јој одоше у сужањство пред
душманином.
6 Сав сјај оде од Кћери сионске.
Поглавари јој као јелени
који не налазе пашу;
немоћни побегоше
пред гонитељем.

7 Сећа се Кћи јерусалимска‡,
у дане своје новоље и лутања,
свих блага која су била њена
у прошлим временима.
Када јој народ паде у душманинове
руке,
никога не би да јој помогне.
Душмани су је гледали
и смејали се њеној пропасти.
8 Кћи јерусалимска је тешко згрешила
и тако постала нечиста.
Сви који су је поштовали, сада је
презиру,
јер видеше њену голотињу.
А она јеца и окреће лице.
9 Нечист јој је на скутовима.
Није мислила на своју будућност,
па јој је пад био запањујући.
Никога не би да је утеша.
»Погледај моју невољу, ГОСПОДЕ,
јер непријатељ победи.«
10 Непријатељ се доможе свег њеног
блага.
Њој наочиглед у светилиште јој улазе
незнабошци,
они којима си забранио
да уђу у твоју заједницу.
11 Сав њен народ јауче тражећи хлеба;
своје драгоцености дају за храну,
да се у животу одрже.
»Погледај, ГОСПОДЕ, и види,
јер сам презрена.«
12 »Зар вам то ништа не значи,
сви ви који пролазите овуда?
Погледајте и видите:
има ли бола као што је бол
којим сам погођена, којим ме
ГОСПОД ударио
у дан свога љутог гнева?
13 »Са висине посла огањ –
посла га у моје кости.
Мрежу ми разапе пред ногама

* **1:1** *пуста лежи престоница* Дословно: пуст седи град.

† **1:4** *Кћер сионску* Дословно: Сион; исто и у 17. стиху.

‡ **1:7** *Кћи јерусалимска* Дословно: Јерусалим; исто и у 8. и 17. стиху.

и назад ме окрену.

Он учини да пуста постанем,
да нејака будем поваздан.

¹⁴»Греси ми свезани у јарам,
његовим рукама уткани заједно,
на врат ми наваљени,
а Господ ми снагу одузео.

Предао ме у руке онима
којима не могу да се одупрем.

¹⁵»Господ одбаци све ратнике усред
мене.

Против мене сазва скуп,
да моје младиће сатре.

Господ у својој муљачи
изгази Девуцу-Кћер Јудину.

¹⁶»Због тога плачем, очи ми лију сузе.

Јер, далеко је од мене тешитељ,
онај који може да ме врати у живот.
Деца ми без игде ичега,
јер непријатељ надјача.«

¹⁷Кћи сионска пружа руке – нема
тешитеља.

ГОСПОД одреди да Јакова окруже
душмани;

међу њима Кћи јерусалимска
постаде нешто нечисто.

¹⁸»ГОСПОД је праведан,
јер се против његове заповести
побуних.

Слушајте, сви народи, мој бол
гледајте:

моје девојке и младићи одоше у
изгнанство.

¹⁹»Позвах своје љубавнике,
али они ме преварише.

Моји свештеници и старешине
помреше у граду

тражећи хране да се у животу одрже.

²⁰»Погледај, ГОСПОДЕ, у каквој сам
невољи.

Утроба ми кључа, срце се у мени грчи,
јер сам се жестоко побунила.

Напољу мач уцвелајује, у кући смрт.

²¹»Чули су моје јаукање,

али нема за мене тешитеља.

Сви моји непријатељи чули су за моју
невољу

и радују се што си то учинио.

Дај да дође дан који си најавио,
да и они постану као ја.

²²»Нека се све њихово зло покаже
пред тобом,

па поступи с њима као што си са мном
због свих мојих греха.

Јер, много је мојих јаука и срце ми је
слабо.«

Јерусалимова казна

2 О, како је Господ обавио Кћер
сионску

облаком свога гнева!

С неба на земљу збаци сјај Израелов,
не сети се свога подножја у дан свога
гнева.

²Господ без милости уништи

сва боравишта Јаковљева.

У својој срџби поруши утврђења
Кћери Јудине,

на земљу јој обори укаљано царство и
поглаваре.

³У свом љутом гневу одузе сву снагу
Израелову*.

Повуче десницу пред непријатељем
и у Јакову се разгоре као огањ
платтећи

који све око себе прождире.

⁴Натегну свој лук као непријатељ,

десницу диже као душманин
и поби све које је било милина
погледати.

Своју срџбу изли као огањ

на шатор Кћери сионске.

⁵Господ постаде непријатељ –

уништи Израел,

уништи све његове палате

и поруши утврђења,

умножи жалост и нарицање за Кћери

Јудином.

*2:3 одузе сву снагу Израелову Дословно: одсече цео рог Израелов.

⁶ Он опустоши своје боравиште* као врт,
разори место свога састанка.
ГОСПОД учини да на Сиону буду
заборављени
празници који су му одређени и
суботе.

У свом љутом гневу
он и цара и свештеника презре.

⁷ Господ одбаци свој жртвеник
и остави своје светилиште.
Зидине палата јерусалимских†
предаде у руке непријатељима,
који у Дому ГОСПОДЊЕМ дигоше
грају

као на дан празника.

⁸ ГОСПОД одлучи да разори зидине
око Кћери сионске.
Он растеже мерничко уже
и не одврати своју руку од уништења.
Учини да бедеми и зидине закукају –
заједно оронуше.

⁹ Капије јој утонуле у земљу;
он им преворнице развали и скрши.
Њен цар и поглавари међу народима
су.

Закона више нема, а ни њени пророци
више не налазе виђења од ГОСПОДА.

¹⁰ Старешине Кћери сионске
седе на земљи и ћуте;
главе су посули прашином, у кострет
се обукли.

Јерусалимске девојке погнуле главе
до земље.

¹¹ Очи ми ишчилеше од плакања,
утроба ми кључа, цигерица излива на
земљу

због слома Кћери мога народа,
због деце и одојчади
која на трговима града скапавају.

¹² Она питају своје мајке:
»Где су хлеб и вино?«

док као рањеници скапавају на
трговима града,
док душу испуштају у мајчином
наручју.

¹³ Са чим да те упоредим,
чему си слична, Кћери јерусалимска?
Са чим да те упоредим не бих ли те
утешо,

Девице-Кћери сионска?
Јер, твоја рана је велика као море –
ко да те исцели?

¹⁴ Виђења твојих пророка
била су празна и лажна.
Нису ти твоју кривицу показали
да те сачувају изгнанства.

Пророштва која су ти дали
била су празна и обмањујућа.

¹⁵ Пљешћу рукама сви који пролазе
путем,
цокћу и машу главом Кћери
јерусалимској:

»Зар се за овај град говорило
да је савршенство лепоте, радост
целога света?«

¹⁶ Сви твоји непријатељи
над тобом разјапише уста,
цокћу, шкргућу зубима и говоре:
»Уништисмо је!

Ово је дан који смо чекали!
Доживесмо да га видимо!«

¹⁷ ГОСПОД изврши свој наум,
одржа своју реч, коју је давно изрекао.
Без милости те разори,
даде да непријатељ ликује над тобом.
Твоје душмане учини снажнима‡.

¹⁸ Из срца вичи Господу, зиде Кћери
сионске,
нека ти и дан и ноћ сузе теку као
бујица.

Не дај себи одушка
ни одмора зеници свога ока.

¹⁹ Устани, вичи ноћу,

*2:6 *своје боравиште* Дословно: своју сеницу.

†2:7 *јерусалимских* Дословно: њених.

‡2:17 *Твоје душмане учини снажнима* Дословно: Уздиже рог твојих душмана.

када почињу ноћне страже.
 Као воду излиј своје срце
 пред лицем Господњим.
 Подигни руке к њему за живот своје
 деце,
 која од глади скапавају на угловима
 свих улица.
²⁰ Погледај, ГОСПОДЕ, и види:
 с ким си овако поступио?
 Зар да жене једу свој пород,
 децу коју су неговале?
 Зар да свештеник и пророк буду
 убијени
 у Господњем светилишту?
²¹ Дечаци и старци на земљи леже на
 улици,
 моје девојке и младићи падоше од
 мача.
 Ти их поби у дан свога гнева,
 ти их посече без милости.
²² Као на празник, тако си одасвуд
 позвао ужас на мене,
 па на дан гнева ГОСПОДЊЕГ
 нико не измаче нити преживе.
 Оне које сам однеговала и одгајила,
 мој непријатељ поби.

Казна, покајање и нада

3 Ја сам човек који је видео невољу
 под шибом његовог беса.
² Он ме повео и натерао да ходам у
 тами,
 а не у светлости.
³ Да, његова ме рука
 наново и наново ударала поваздан.
⁴ Месо и кожу ми је истрошио, кости
 поломио,
⁵ опсео ме и окружио горчином и
 невољом.
⁶ Натерао ме да боравим у тами
 попут оних који су давно помрли.
⁷ Оградио ме зидом, да не могу да
 изађем,
 тешким ланцима ме оковао.
⁸ Па и кад вичем или запомажем,
 он се о моју молитву оглушује.

⁹ Запречио ми путеве тесаним
 каменом,
 моје стазе искривио.
¹⁰ Као медвед у заседи, као лав у
 скровишту,
¹¹ одвукао ме с пута и растргнуо,
 па оставио беспомоћног.
¹² Свој лук је натегаво
 и ставио ме својим стрелама за мету.
¹³ Бубреге ми је испробадао
 стрелама из свога тоболца.
¹⁴ Постадох предмет подсмеха свем
 своме народу,
 поваздан ми певају ругалице.
¹⁵ Чемером ме наситио и пеленом
 напојио.
¹⁶ Зубе ми је каменицама поломио,
 у прашину ме угазио.
¹⁷ Мојој души мир је одузет,
 заборавих шта значи срећа.
¹⁸ Зато рекох: »Нестаде моја снага
 и оно чему сам се надао од
 ГОСПОДА.«
¹⁹ Сећам се своје невоље и лутања,
 пелена и отрова,
²⁰ сећам их се добро,
 и душа ми је потиштена.
²¹ Али ово дозивам у памет и зато се
 надам:
²² Не престаје љубав ГОСПОДЊА,
 нема краја његовој самилости,
²³ обнављају се свакога јутра.
 Верност је твоја велика.
²⁴ »ГОСПОД је мој део«, моја душа
 каже,
 »зато ћу га чекати.«
²⁵ Дobar је ГОСПОД онима који га
 ишчекују,
 ономе који га тражи;
²⁶ добро је мирно чекати спасење
 ГОСПОДЊЕ.
²⁷ Добро је за човека да свој јарам
 носи
 док је млад.
²⁸ Нека седи с миром и ћути,
 јер ГОСПОД га је ставио на њега.

29 Нека лице загњури у прашину,
јер можда још има наде.

30 Нека пружи образ ономе ко га
удара,

нека се насити увреда.

31 Јер, Господ не одбацује довека.

32 Ако и зада бол, показаће самилост,
јер велика је љубав његова.

33 Јер, он људима нерадо доноси
невољу и патњу.

34 Када се ногама газе сви земаљски
сужњи,

35 када се човеку ускраћује правда
пред лицем Свевишњег,

36 када је човек оштећен у парници
– зар то Господ не види?

37 Ко може нешто да каже, и да тако
буде,

ако то Господ није заповедио?

38 Зар и зла и добра не долазе
на заповест* Свевишњег?

39 Зашто се жив човек жали
на казну за своје грехе?

40 Испитајмо своје путеве и
истражимо их,

и вратимо се ГОСПОДУ.

41 Подигнимо своје срце и руке
ка Богу на небесима.

42 Бунили смо се и били непокорни,
и ти нам ниси праштао.

43 Гневом си се заогрнуо и гонио нас,
без милости нас убијао.

44 Заогрнуо си се облаком,
да молитва не може да прође.

45 Учинио си нас смећем и отпадом
међу народима.

46 Сви наши непријатељи
над нама разјацише уста.

47 Претрпесмо ужас и понор, разарање
и слом.

48 Потоци суза из очију ми теку

због слома Кћери мога народа.

49 Очи ће ми лити сузе без престанка,
без одмора,

50 док ГОСПОД са небеса не погледа и
не види.

51 Бол нанесен мојој души

испразни ми очи од суза†.

52 Ловили су ме као птицу

моји непријатељи без разлога.

53 Хтедоше да ми живот докрајче у
јами

и камењем ме засуше,

54 вода ми дође преко главе,

па рекох: »Готов сам!«

55 Тада из најдубље јаме

твоме Имену завапих, ГОСПОДЕ,

56 и ти чу мој глас: »Не затварај уши

пред мојим запомагањем!«

57 Близу си био кад сам ти завапио

и рекао си: »Не бој се.«

58 Ти си, Господе, водио моју парницу,
живот ми откупио.

59 Видео си неправду коју трпим,
ГОСПОДЕ;

донеси ми правду.

60 Видео си размере њихове освете,

све њихове завере против мене.

61 Чуо си, ГОСПОДЕ, њихове увреде,

све њихове завере против мене,

62 речи оних који су се на мене дигли
и њихове свакодневне сплетке против

мене.

63 Погледај их само! Било да седе или
стоје,

о мени певају ругалице.

64 Врати им, ГОСПОДЕ, мило за драго,
по њиховим делима.

65 Ум им застри велом,

нека је твоје проклетство на њима.

66 Гони их у свом гневу

и истреби испод небеса ГОСПОДЊИХ.

*3:38 на заповест Дословно: из уста.

†3:51 Бол ... суза Овај текст на хебрејском може да значи и »моје око наноси бол мојој души због свих кћери мога града«.

Јерусалим после пада

4 Како потамне злато,
суво злато изгуби сјај!
Свети драгуљи разбацани
по угловима свих улица.
² Драгоцени синови сионски,
некада цењени као чисто злато,
сада су на цени колико и глинене
посуде,
дело грнчарево.
³ Чак и шакалице пружају дојке
да подоје своје младунце,
а кћери мога народа округне
постадеше
као нојеву у пустињи.
⁴ Одојчету се језик
од жеђи лепи за непце,
деца траже хлеба,
а нико да им га пружи.
⁵ Они што су некад јели посланице,
таворе на улицама,
они који су одрасли у пурпуру,
по буњиштима се ваљају.
⁶ Казна за злодело Кћери мога народа
тежа је од казне за грехе Содоме,
која је у трен ока разорена
иако нико не диже руку на њу.
⁷ Њени су кнежеви били
чистији од снега, бељи од млека,
тела руменијег од корала,
углачаног као лазулит.
⁸ Сада су црњи од чађи,
више их не препознају на улици.
Кожа им се залепила за кости,
као дрво се осушила.
⁹ Боље је онима који погинуше од
мача
него онима који гину од глади,
којима живот копни,
јер их прободе несташница плодова
пољских.
¹⁰ Својим рукама су самилосне жене

кувале своју децу,
њима се храниле
у време слома Кћери мог народа.
¹¹ ГОСПОД је докраја искалио своју
срџбу,
свој љути гнев излио
и на Сиону запалио огањ
који му сажеже темеље.
¹² Нису веровали цареву земаљски,
ни сви становници света
да ће непријатељ и душманин
ући кроз капије Јерусалима.
¹³ Све то због грехâ његових пророка
и злоделаâ његових свештеника,
који су усред њега
проливали крв праведника.
¹⁴ Сада главињају улицама као слепи,
крвљу опогањени,
па се нико не усуђује
да им дотакне одећу.
¹⁵ »Одлазите, нечисти!« вичу им.
»Одлазите, одлазите! Не дотичите
нас!«
И кад побегну и кад буду лутали,
народи ће говорити:
»Не могу више да остану овде.«
¹⁶ Сâм ГОСПОД их је распршио*
и више над њима не бди.
Свештеницима се више не указује
част,
за старешине нема наклоности.
¹⁷ Очи нам ишчилеше
док смо помоћ чекали узалуд.
Са својих осматрачница смо гледали
иде ли народ који не може да нас
спасе.
¹⁸ Вребали су на нас,
па нисмо смели да идемо својим
улицама.
Крај нам је био близу, дани
одбројани;
да, крај нам је дошао.
¹⁹ Наши су гонитељи били бржи

*4:16 Сâм ... распршио Дословно: Лице Јахвеово (ГОСПОДЊЕ) их је распршило.

од орлова на небу;
жестоко су нас гонили по горама,
у заседи нас чекали у пустињи.
²⁰ Ухватише у своје замке
наш животни дах, помазаника
ГОСПОДЊЕГ,
онога за кога смо говорили:
»Њиме заклоњени,
живећемо међу народима.«
²¹ Весели се и радуј, Кћери едомска,
ти која живиш у земљи Уз.
И до тебе ће стићи чаша –
напићеш се и скинути се гола.
²² Твоја казна је довршена, Кћери
сионска,
Бог ти неће продужити изгнанство.
А твоја злодела ће казнити, Кћери
едомска,
и разоткрити твоје грехе.

Молитва за милост

5 Сети се, ГОСПОДЕ, шта нас је
снашло,
погледај и види нашу срамоту.
² Наше наследство је предато
странцима,
наше куће туђинцима.
³ Сирочад постадосмо,
оца немамо, мајке нам удовице.
⁴ Сребром плаћамо воду коју пијемо,
а и за дрва плаћамо цену.
⁵ За вратом нам гонитељи;
уморни смо, а починка нам нема.
⁶ Руку смо пружили Египту и Асирији,
да се наједемо хлеба.
⁷ Наши праоци згрешише, и више их
нема,

а ми њихову казну носимо.
⁸ Робови владају над нама;
нико да нас истргне из њихових руку.
⁹ Свој хлеб доносимо по цену живота
због мача у пустињи.
¹⁰ Кожа нам врела као пећ
од врућице изазване глађу.
¹¹ На Сиону силују жене
и девојке у градовима Јуде.
¹² Поглавари се сами вешају,
старешинама се не указује част.
¹³ Младићи окрећу млинске
каменове,
дечаци посрћу под товарима дрва.
¹⁴ Старешине несталоше са градске
капије,
младићи престадоше да свирају.
¹⁵ Срце нам се више не радује,
играње нам се окрену у жалост.
¹⁶ Са главе нам паде круна.
Тешко нама јер смо згрешили!
¹⁷ Због тога нам болује срце,
због тога нам се замутише очи.
¹⁸ Јер, гора Сион је опустела,
по њој тумарају лисице.
¹⁹ Ти, ГОСПОДЕ, владаш довека,
твој престо остаје кроз сва поколења.
²⁰ Зашто нас стално заборављаш?
Зашто нас толико дуго остављаш?
²¹ Врати нас к себи, ГОСПОДЕ, и
вратићемо се.
Обнови наше дане, да буду као некад,
²² ако нас ниси докраја одбацио
и безмерно се разгневио на нас.